

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 597

гр. Бургас , 20.07.2021 г.

РАЙОНЕН СЪД – БУРГАС, LVII СЪСТАВ в закрито заседание на
двадесети юли, през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Красимира Т. Донева

като разглежда докладваното от Красимира Т. Донева Частно наказателно дело
№ 20212120203111 по описа за 2021 година

Производството е по реда на чл. 244, ал. 5 от НПК.

Образувано е по жалба на ЮЛ. ЯВ. П. – обвиняем по Досъдебно производство № 54/2018 г. по описа на 2-ро РУ – гр. Бургас, против Постановление № 836/18 от 18.06.2021 г. /по печат/ на Районна прокуратура – Бургас, с което на основание чл. 244, ал. 1, т. 1, вр. чл. 25, ал. 1, т. 2 от НПК е спряно наказателното производство, водено за престъпление по чл. 354, ал. 5, вр. ал. 3, т. 1 от НК. Жалбата е депозирана чрез упълномощен защитник-адвокат.

В жалбата се иска отмяна на горепосоченото постановление като незаконосъобразно и необосновано. Изразено е несъгласие с приетото от РП основание за спиране на наказателното производство, тъй като П. изрично е заявил чрез неговия пълномощник, че желае задочно производство, като пълномощното за правомощията на защитника е валидно и не е отменено. Изтъкнато е съображение, че образуваното друго досъдебно производство срещу него не може да бъде въздигнато в основание за спиране на процесното ДП, след като двете производства не са обединени.

С жалбата се иска още съдът да прекрати ДП поради маловажност на извършеното, поради изтекли срокове за воденето му и поради санкциониране на П. за същото деяние по административен ред с влязло в сила наказателно постановление, като такова искане е неотнормено към

естеството на обжалването в настоящото производство по чл. 244, ал. 5 от НПК, в което функцията на съда като правораздавателен орган е да бъде арбитър между страните, за който е процесуално изключена възможността да прекратява ДП или да дава такива указания.

Съдът е изискал от БРП доказателство за датата на връчване на атакуваното постановление, като в отговора с вх. № 11025/12.07.2021 г. по описа на БРС е посочено, че е изпратено на П. и на защитника-адвокат на 22.06.2021 г. по пощата без обратни разписки, поради което не може да бъде установена датата на получаването му от лицата. На запитването на БРС относно датата на депозиране на жалбата няма отговор от БРП. При това положение съдът приема, че жалбата е подадена в срок.

Съдът, след като се запозна с жалбата, атакуваното постановление на БРП и материалите по делото, приема, че жалбата е процесуално допустима, като подадена от надлежно легитимирано лице – обвиняем, в установения от закона преклузивен срок, а разгледана по същество я преценя като основателна по следните съображения:

Наказателното производство по ДП № 54/2018 г. по описа на 2-ро РУ – гр. Бургас е образувано на 21.01.2018 г. на основание чл. 356, ал. 3 от НПК като БП с първото действие по разследването – оглед на местопроизшествие, срещу ЮЛ. ЯВ. П. за това, че на 21.01.2018 г. без надлежно разрешително държал високорисково наркотично вещество – метамфетамин, поставено в прозрачен целофан – престъпление по чл. 354а, ал. 3, т. 1 от НК. Видно от протокола за оглед на местопроизшествие, е иззет един брой целофан, с неправилна форма /прозрачен/, съдържащ твърда буца с квадратна форма. По ДП не се съдържа доказателство действието по изземване на предмета на престъплението да е санирано по реда на чл. 161, ал. 2 от НПК, поради което в съдебната фаза на производството следва да се приеме за невалидно. Проведени са разпити на всички възможни свидетели – Г. П., Т.Б., Г. М.. Приобщени са всички необходими документи във връзка със събирането и проверката на доказателства, с оглед пълното, всестранното и обективно разследване по делото. Извършена е химическа експертиза на иззетото прахообразно вещество /бучка/, с нетно тегло 1,204 гр., в заключение на което е установено 38,80 % съдържание на амфетамин. Иззети са сравнителни

образци от Ю.П. и е извършена е дактилоскопна експертиза на прозрачната целофанова опаковка, според заключението на която няма оставени годни за идентификационно изследване дактилоскопни следи. Изготвен е проект на постановление за привличане на П. в качеството на обвиняем, но същият не се е явил на датата и часа, за които е бил редовно призован. Счетено е, че предявяването на обвинението и разпит на обвиняем не могат да бъдат извършени в сроковете по чл. 356, ал. 5 от НПК, поради което с Постановление от 25.01.2018 г. БП е преобразувано и разследването е продължило по общия ред. На същата дата е постановено принудително довеждане на П., а на 22.02.2018 г. е обявен за общодържавно издирване. От направена справка се е установило, че лицето е напуснало страната от летище Пловдив на 24.01.2018 г. Делото е докладвано по реда на чл. 226, ал. 1 от НПК и е указано от наблюдаващия прокурор разследващият орган да пристъпи към изготвяне на писмено мнение по реда на чл. 235 от НПК, предвид невъзможността лицето да бъде установено. След изразено мнение, с Постановление от 30.04.2018 г. на БРП ДП е спряно на основание чл. 244, ал. 1, т. 1, вр. чл. 25, ал. 1, т. 2 от НПК. С Постановление от 29.10.2020 г. на БРП производството е възобновено по предложение на водещия разследването, тъй като на П. е връчена призовка чрез адв. Б., за явяване на 27.11.2020 г. в 10,00 часа. Междувременно – на 16.11.2020 г., е депозирана молба от адв. Б.а за процедура по задочно разглеждане на ДП. Приложено е пълномощно за дадени й провощия от П. да го представлява по процесното ДП. На 27.11.2020 г. по реда на чл. 206 от НПК, в отсъствие на П. и в присъствието на упълномощения защитник адв. Б.а е предявено постановление за привличането му като обвиняем, за това, че на 21.01.2018 г., в гр. Бургас, първокласен път I-6, без надлежно разрешително съгласно чл. 73, ал. 1 и чл. 30 от Закон за контрол върху наркотичните вещества и прекурсорите и чл. 1 и сл. от Наредба за условията и реда за разрешаване на дейностите по чл. 73, ал. 1 от Закон за контрол върху наркотичните вещества и прекурсорите, държал високорисково наркотично вещество по смисъла на Приложение № 1 – Списък I – „Растения и вещества с висока степен на риск за общественото здраве, поради вредния ефект от злоупотреба с тях, забранени за приложение в хуманната и ветеринарната медицина“ към чл. 3, т. 1 от Наредба за реда за класифициране на растенията и веществата – 1,204 грама амфетамин със съдържание на активния наркотично действащ компонент амфетамин –

38,80%, на стойност 36,12 лева, съгласно Постановление № 23 на МС от 29.11.1998 г. за определяне на цени на наркотичните вещества за нуждите на съдопроизводството, като случаят е маловажен – престъпление по чл. 354а, ал. 5, вр. ал. 3, т. 1 от НК. Адв. Б. е направила изявление, че е упълномощена от обв. П. да го представлява по воденото досъдебно производство и от негово име е заявила, че той се признава за виновен и много съжалява за стореното и желае производството да приключи задочно. Посочила е, че П. очаква дете и не е успял да се върне от чужбина поради усложнената епидемична обстановка. Адв. Б. е поискала незабавно предявяване на материалите по разследването, което е сторено на същата дата – 27.11.2020 г. На 30.12.2020 г. срокът на разследването е продължен с два месеца с мотив за необходимост от извършване на допълнителни действия по разследването, като такива не са извършвани. Делото е докладвано от разследващия полицай по реда на чл. 226, ал. 1 от НПК, като в доклада е вписано, че са извършени всички действия по разследването, необходими за разкриване на обективната истина по делото. На 05.01.2021 г. наблюдаващият прокурор го е върнал с указание за изчакване на резултатите от предприето международно издирване на П. по друго ДП – № 55/2018 г. по описа на 2-ро РУ – гр. Бургас с друг наблюдаващ прокурор, като липсват каквито и да е доказателства за съществуването на такова ДП. На 15.03.2021 г. по реда на чл. 235 от НПК делото е докладвано с мнение за спиране и на достоверната от печата дата 19.04.2021 г. е издадено атакуваното постановление, с което ДП е спряно отново с мотива, че срещу П. е предприето международно издирване в друго досъдебно производство. Обосновката на прокурора е, че продължаване на разследване в негово отсъствие би затруднило изясняване на фактическата обстановка и би възпрепятствало разкриване на обективната истина, както и цялостното приключване на разследването. С Определение № 286/27.05.2021 г. по НЧД № 2302/2021 г. БРС е отменил постановлението за спиране поради липса на мотиви. В последващо – атакуваното понастоящем постановление, с което отново е спрял ДП, наблюдаващият прокурор е допълнил, че при така проведеното разследване, правото на лично участие на обвиняемия в производството не е гарантирано, тъй като от пълномощното на адв. Б. не може да бъде определена дата, а липсва регистрирано пътуване на П. до страната след напускането му на 24.01.2018 г. Приел е, че на П. не е известно, че срещу него се води досъдебно производство, а процесуалното

представителство не може да замени личното участие в наказателния процес и да гарантира в пълна степен правата на обвиняемото лице. Счел е за редно да се изчака резултат от международното му издирване по друго досъдебно производство.

За да бъде спряно наказателното производство на основаниято по чл. 244, ал. 1, т. 1, вр. чл. 25, ал. 1, т. 2 от НПК, на което се е позовал прокурорът, следва разглеждането на делото в отсъствие на обвиняемия да е пречка за разкриване на обективната истина. В случая такова основание за спиране на производството не е налице, тъй като в ДП са извършени абсолютно всички необходими и възможни процесуално-следствени действия за разкриване на обективната истина, респективно в този смисъл е и направеният по реда на чл. 219, ал. 1 от НПК от разследващия орган анализ на данните по ДП. Съгласно цитираната процесуална разпоредба, когато се съберат достатъчно доказателства за виновността на определено лице в извършване на престъпление от общ характер и не са налице някои от основанията за прекратяване на наказателното производство, разследващият орган докладва на прокурора и привлича лицето като обвиняем със съставяне на съответно постановление. След като в случая е била направена преценката по чл. 219, ал. 1 от НПК относно обстоятелството има ли извършено престъпление и кой е неговият автор, е бил съставен проект на постановление за привличане на П. в качеството на обвиняем. Предвид отсъствието му от страната и спазване на изискването за проведено щателното издирване, обвинението срещу П. е било повдигнато и съответно предявено на упълномощен защитник в отсъствието на обвиняемия при няколко от условията на чл. 269 от НПК, след което материалите по делото са били предявени на защитника. Т. е. извършеното по ДП в процесуален аспект не се проектира в правната рамка на приложената хипотеза за спиране на производството, тъй като очевидно отсъствието на установения автор на престъплението не е попречило за извършване на абсолютно всички необходими и възможни процесуално-следствени действия за разкриване на обективната истина и за довеждане на разследването докрай.

Междувпрочем, по ДП № 54/2018 г. по описа на 2-ро РУ – гр. Бургас не е налице нито едно от основанията на чл. 244, ал. 1 от НПК за спиране на наказателното производство. Обстоятелството, че П. е обявен за международно издирване по друго висящо ДП /необединено по реда на чл.

217, ал. 2 от НПК към процесното/ също не е предпоставка за спиране.

Несъстоятелно е съждението в атакуваното постановление, че на П. не е известно, че срещу него се води досъдебно производство, а процесуалното представителство не може да замени личното участие в наказателния процес и да гарантира в пълна степен правата на обвиняемото лице, тъй като според закона при наличието на определените предпоставки затруднението във връзка с отсъствието на установения автор на престъплението може да бъде преодоляно по реда на чл. 206 от НПК, а правата на задочно разследвания извършител се гарантират посредством задължителното участие на защитник в хипотезата на чл. 94, ал. 1, т. 8 от НПК, без значение упълномощен или служебно назначен. Освен това, в случая ДП се води за престъпление по чл. 354а, ал. 5, вр. ал. 3, т. 1 от НК, което не е тежко по смисъла на чл. 93, т. 7 от НК и съгласно чл. 269, ал. 1 от НПК участието на обвиняемия не е задължително. Наред с това в материалите по ДП се съдържа и доказателство за волята на П. производството да се развие в негово отсъствие, в съчетание с предприетите действия по подsigуряването си с упълномощен адвокат, който да защити интересите и правата му в производството. Няма логична причина за съмнение в добросъвестността на адв. Б. при легитимацията ѝ с представеното пълномощно. Записването на дата в пълномощното не е задължителен елемент от съдържанието му, тъй като противното би означавало да се изисква нотариално заверено пълномощно с оглед достоверност на дата. Хипотетично документът може да е бил съставен преди напускането на Р България от П. на 24.01.2018 г., а може да е бил създаден и в последствие чрез кореспонденция по пощата, в електронна среда и т. н. В процесното пълномощно е вписано конкретното ДП и то има сила до завършване на делото във всички инстанции, както е уговорено.

В обобщение, решението на РП за спиране на наказателното производство съдът прецени за неаргументирано въз основа на изложената в обжалваното постановление интерпретация, респ. формираното заключение за наличие на основание за спиране на производството е незаконосъобразно.

По изложените съображения съдът счита, че обжалваното постановление на Прокурор при БРП за спиране на образуваното наказателно производство е незаконосъобразно и необосновано, а като такова следва да

бъде отменено.

Мотивиран от гореизложеното и на основание чл. 244, ал. 5 от НПК,
съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ОТМЕНЯ Постановление на Районна прокуратура – Бургас № 836/18 от 18.06.2021 г. /по печат/, с което на основание чл. 244, ал. 1, т. 1, вр. чл. 25, ал. 1, т. 2 от НПК е спряно наказателното производство по Досъдебно производство № 54/2018 г. по описа на 2-ро РУ – гр. Бургас, водено за престъпление по чл. 354, ал. 5, вр. ал. 3, т. 1 от НК.

ВРЪЩА делото на Районна прокуратура – Бургас за продължаване на процесуално-следствените действия.

Препис от определението да се изпрати на защитника на обвиняемия – адв. Ц. Б. – за сведение и на Районна прокуратура – Бургас – за сведение и изпълнение.

Досъдебно производство № 54/2018 г. по описа на 2-ро РУ – гр. Бургас да се върне на РП – Бургас – по принадлежност.

Определението е окончателно.

Съдия при Районен съд – Бургас: _____